

Ur *Rådsmakt* 2-1973

Sex, auktoritet – och KFMLr

Låt oss omfamnande blandas,
låt oss förenade andas
alla med alla och man med kvinna,
kvinnor med kvinnor och män med män,
låt oss i famntag förbrinna,
låt oss förbrinnande renas,
låt oss omfamnande enas
saligt med Kosmos igen!

Gustav Fröding

”Vad vi alltså idag kan förmoda i fråga om hur de sexuella förhållandena kommer att ordnas, sedan den kapitalistiska produktionen i framtiden sopats undan ...inskränker sig mest till vad som bortfaller. Men vad skall komma i stället? Det kommer att avgöras när ett nytt släkte vuxit upp...När dessa människor en gång finns där, kommer de inte att bry sig ett dugg om vad vi idag tror att de kommer att göra. De kommer att skapa sin egen praxis och sin egen allmänna opinion i överensstämmelse därmed – punkt och slut.”

Engels

Riddaren av den sedliga skepnaden – KFMLr slår till

Homosexualitet är onaturligt och ett uttryck för sedligt förfall. Tycker någon så idag? Ja, det gör biskopar, pingstvännen – och KFMLr-are!

Detta visade sig när KFMLr i *Klasskampen* 5/73¹ skulle försöka besvara några frågor från *RFSL – Riksförbundet för Sexuellt Likaberättigande* – angående de homosexuella och deras problem i detta borgerliga förtryckarsamhälle. Jag rekommenderar alla att läsa artikeln för den är ett enastående exempel på begreppsförvirring, idealism klädd i en pseudomarxistisk fraseologi och demagogi. Dessutom är den helt genomsyrad av småborgarens hysteriska och reaktionära rädsla för allt som verkar främmande och som går emot hans, genom borgerlig uppfostran, förvärvade normer.

Jag skall i korthet referera errarnas ”syn på homosexuella och andra sexuellt avvikande”, gå igenom några av de viktigaste felaktigheterna och sedan försöka grovt skissera (mer tillåter inte utrymmet) en marxistisk syn på sexualiteten och dess sociala funktion.

Artikeln i *Klasskampen* börjar i stor stil: Homosexualiteten kan aldrig ”betraktas som likvärdig heterosexualiteten”. Och varför inte? Jo, den är ”onaturlig” ty den syftar inte till att reproducera människosläktet! Det vore kanske för fräckt och skamlöst att fråga Frank Baude om det är mot naturen att använda preventivmedel, men hur är det; får man lov att älska under ”säkra perioder”? Då syftar man visserligen inte till att få barn, men chansen är ändå relativt stor... (Att abort är ”naturvidrigt” upplystes vi om redan i våras då KFMLr, i Göteborg, höll ett offentligt möte om – eller rättare sagt mot – kvinnorörelsen). Därefter följer en så kallad historisk analys. Den går ut på att homosexualiteten var okänd i det klasslösa, urkommunistiska samhället. Homosexualiteten beskrivs som ett resultat av klassamhället och kvinnoförtrycket, men ”för att homosexualitet skall kunna breda ut sig räcker det inte med att kvinnan är förtryckt. Det är i samhällen som är dömda till sin undergång som sådana onaturliga laster som homosexualitet kan bli en utbredd företeelse.” Artikelförfattaren erkänner att homosexualitet förekommer inom alla samhällsklasser, men den sägs vara mest utbredd bland

¹ *Klasskampen*-artikeln finns i sin helhet på marxistarkiv.se: ["r-arna" och homosexualiteten](#) – Red anm

den vällevande och övermätta överklassen. Typisk homosexualitet illustreras med exemplen Nero (här ges tillfälle att frossa i gammalromersk sadism) och Gustav V, båda representanter för härskande klasser på fallrepet. I kontrast till dem står Martin Luther som anses uttrycka en ung och uppåtstigande klass' sunda ideal när han talar om att det är "djupt inplanterat i människans natur att avla barn", vilket är helt irrelevant för en diskussion om homosexualitet. (Errarna gör för övrigt ingen som helst distinktion mellan den "rena" homosexualiteten och den oerhört mycket vanligare bisexualiteten). På samma sätt sägs det uppåtstigande proletariatet med förakt avvisa den degenererade borgarklassens onaturliga sexualliv. Enligt KFMLr kommer homosexualiteten att försvinna med klassamhället, men till skillnad från idolen Stalin hävdar de att de homosexuella, som det socialistiska samhället "ärver" från det kapitalistiska, inte skall bestraffas så länge de inte kränker andra medborgare (en sådan enastående tolerans och generositet!).²

Svar till 'Klasskampen'

Det är iögonfallande med vilken "moralisk" indignation homosexualiteten beskrivs. Vetenskaplig analys har aldrig varit errarnas starka sida, men här slår man sina egna rekord. I användandet av värdetermer som "onaturligt" (det skall jag återkomma till), "laster" (!), "Sodom och Gomorra" (!!) och "stjärtgossar" (!!!) lyser rädslan igenom den förmenta vetenskapliga stilen. Ett exempel: En av RFSL:s frågor gällde huruvida åldersgränsen för homosexuella förbindelser borde sänkas från 18 till 15 år (dvs till den som gäller för heterosexuella). KFMLr svarade nej med motiveringen att: "Barn och ungdom måste skyddas mot sexuella övergrepp av alla slag." När blev en av båda parter önskad, ömhetsfylld och sinnligt tillfredsställande sexuell förbindelse – oavsett de inblandades kön – ett övergrepp???

Artikelförfattaren uppger på flera punkter varje försök att verka marxistisk, eller ens materialistisk. Han påstår t ex att homosexualiteten inte är "naturlig". Vad menas med det? Att människans "eviga natur" är att vara heterosexuell? I så fall får *Klasskampens* redaktion slå sina kloka huvuden ihop med de borgerliga filosofiprofessorernas och fundera över detta. För en marxist existerar inte fixa, ahistoriska kategorier av denna typ.³ Att ägna sig åt dessa slags spekulationer (och ett småborgerligt moraliserande kring dem) är att hemfalla åt idealism.

Vidare motiveras "onaturligheten" med att homosexuella förbindelser inte reproducerar människosläktet. Först ett lugnande ord: Jordan kan inte föda en obegränsad mängd människor (även Kina försöker ju hålla nere nativiteten, tyvärr med ett ur socialistisk synpunkt helt förkastligt tillvägagångssätt – avhållsamhet), även bortsett från det så är risken att homosexualiteten skulle sätta artens bestånd i fara minimal. "...de däggdjursarter som nu finns har lyckats överleva trots att homosexualiteten är vida utbredd inom samtliga av dem".⁴

Att sexualiteten skulle vara endast, eller ens primärt driften att fortplanta sig är en uppfattning som grundligt vederlades redan vid detta sekels början! (Hur mycket av den erotiska diktningen, från forntida episka berättelser, över medeltidens "minnessånger" till våra dagar handlar om "driften att avla barn" och hur mycket om sexuell njutning?). Numera kvarlever den första (se ovan) uppfattningen bara hos religiösa och hos författare av sexual"upplysnings"böcker för barn. Få människor i dagens Västeuropa har mer än, låt oss säga 7-8 barn. Hur många vuxna människor har inte haft samlag mer än 7-8 gånger under hela sitt liv? Ska det fortfarande vara nödvändigt att påpeka att man, nästan alltid, älskar enbart för att få fysisk och psykisk tillfredsställelse?! Och i det avseendet finns det ingenting som säger att en

² 1934 kriminaliserades manlig homosexualitet i Sovjetunionen. Lagöverträdelse straffades med mellan tre och åtta års fängelse.

³ Jfr Marx' kritik av den borgerliga nationalekonomin (Smith, Ricardo)

⁴ A. Kinsey, *Kvinnans sexuella beteende*, sid 189 (Kinsey är zoolog)

homosexuell förbindelse behöver vara underlägsen en heterosexuell.⁵ (Sadism, våldtäkt, sexuellt utnyttjande – sådant som man brukar beteckna med ”sexuella övergrepp” – förekommer inom både kategorierna, i motsats till vad herrar errare tycks föreställa sig.)

Inte bara ur biologisk och psykologisk synpunkt utan även från filosofisk är KFMLr:s åsikt oantagbar: Att göra uppehållandet av arten till grund för sexualiteten är ett uttryck för en teleologisk⁶ syn som i namn av den mest elementära logik måste förutsätta en övernaturlig styrande princip, av något slag. Vi ser åter att KFMLr:s historieskrivning är idealistisk, inte marxistisk. (Och i förbigående sagt: Om nu lusten att knulla har skapats av Naturen för att människan inte skall dö ut, varför har denna allvisa och förutseende Natur försett kvinnan med ett, ur fortplantningssynpunkt, helt onödigt könsorgan, klitoris?)⁷

Se'n var det det därmed homosexualitetens klassbakgrund. Först: Det urkommunistiska samhället, som KFMLr så livfullt beskriver och känner till så in i detalj, är ett fruktbart teoretiskt begrepp, en abstraktion som vi använder för att få en överblick över det mänskliga samhällets utveckling. Vi vet inte, kan inte veta och har inte behov av att veta om det verkligen har existerat. I alla samhällen som vi har en något så när tillförlitlig kunskap om existerar en klassindelning. Om det är de ”primitivaste” av dessa samhällen KFMLr syftar på så har de tagit grundligt miste. I vissa av dem, t ex hos de av Malinowski beskrivna trobrianderna, är homosexualiteten okänd, hos andra på liknande materiell utvecklingsnivå är den helt accepterad. (Hos det afrikanska siwafolket anses t ex analt sex mellan män som helt likvärdigt med heterosexuella samlag).

Även när det gäller homosexualiteten i klassamhället uppstår vissa svårigheter:

1. De undersökningar som har gjorts tyder på att homosexualiteten är ganska jämnt fördelad mellan olika samhällsklasser.
2. Om homosexualitet är något utmärkande för klasser dömda till undergång, hur skall man då förklara att den i många orientaliska högkulturer *alltid* varit allmän och fullt accepterad? För övrigt, representerar Oscar Wilde⁸ en dekadent och förfallen borgarklass och Hitler en sund bourgeoisie med framtiden för sig?
3. Om dessa två påståenden ändå skulle stämma, på vilket sätt berättigar det ett moraliskt fördömande av homosexualiteten? Att en försvagad härskande klass inte lyckas upprätthålla sin ideologiska dominans (inklusive sexualrepressionen) lika effektivt som en expanderande förtryckarklass gör, vad bevisar det? Likaså har i ett klassamhälle överklassen på *alla* områden större möjlighet att njuta av livet. Även museibesök, lyssnande på klassisk musik och läsning av skönlitteratur är vanligast inom överklassen (den har tid och råd att ägna sig åt sådant). Är dessa aktiviteter ”onaturliga” och ett tecken på dekadens?
4. Skulle den uppåtgående borgarklassen ha förtryckt kvinnan mindre än vad den nuvarande gör? Låt vara att den ”dekadente” borgerlige vetenskapsmannen Freud hade en mycket låg syn på kvinnan, i jämförelse med den ”sunde” Martin Luther verkar han nästan feministisk! Att inte all homosexualitet är orsakat av kvinnoförakt är uppenbart. Däremot uttrycker föraktet för de ”feminina” homosexuella, en kult av det manliga, av styrkan och våldet. Den ”machismo”⁹ som KFMLr lider av passar som hand i handske med den mest reaktionära

⁵ Enligt Kinseys undersökning har kvinnor lättare att få orgasm vid lesbiska samlag än vid heterosexuella.

⁶ Teleologi – en filosofisk lära som innebär att man ser allt i relation till ett mål, ett ideal tillstånd. Aristoteles' och Hegels idealistiska filosofiska system är teleologiska.

⁷ För errare som inte använder sådana ord: ”knullar” är vad man gör i vad Frank Baude föredrar att kalla ”de mest intima situationer” (*Proletären* 51/73)

⁸ Den engelske författaren Oscar Wilde dömdes år 1895 till två års straffarbete för homosexualitet.

⁹ Av spanskans macho. Betyder ungefär stark, viril, he-man.

kvinnosyn. (Det är signifikativt att *Klasskampen* bara nämner kvinnlig homosexualitet i förbigående och då som ett enkelt resultat av den manliga. Har inte kvinnor ett eget sexualliv?!)

Familjen som arbetskraftsfabrik

Hur kommer det sig att ämnet homosexualitet väcker så starka känslor hos både errare och borgerliga moralpredikanter? Det hänger samman med sexualitetens och det sexuella förtryckets roll i samhället. Ett ostört och tillfredsställande sexualliv är en nödvändig förutsättning för självförtroende och en harmonisk personlighetsutveckling. På samma sätt är osjälvständiga och auktoritetsberoende människor en nödvändig förutsättning för ett klassamhälle där fåtalet härskar över och utsuger flertalet. Kapitalisterna har inte tillräckligt med polis och militär till sitt förfogande för att med direkt fysiskt våld, eller hot om sådant, tvinga varje proletär att arbeta ihop profit till kapitalet. På något sätt måste man få de förtryckta att acceptera sitt förtryck, att internalisera¹⁰ den härskande klassens krav. Kapitalismens fabrik för foglig arbetskraft är familjen. I denna får barnet redan från början lära sig två saker. För det första att det finns en sträng rangordning mellan människorna. Överst står fadern¹¹ (vars roll sedan övertas av kungar, direktörer, officerare osv), under honom modern och längst ner står det helt rättslösa barnet. Det får lära sig, om nödvändigt med fysiskt tvång att vissa har rätt att befalla och andra bara att lyda, och vidare att man gör säkrast i att identifiera sig med den härskande, fadern och inte med den undertryckta. För det andra inskräps på ett tidigt stadium, genom hämning av barnets sexuella impulser (såväl genitala som anala), för tidigt renlighetsfostran och barnfientliga krav på lugn och ordning, att barnets spontana önskningar inte alls är acceptabla och att i en konflikt mellan vad man vill och vad man "bör" så måste "plikten" avgå med segern *oavsett om den kan ges ett förnuftigt motiverande eller ej*. Barnet köper sig fritt från föräldrarnas ogillande genom att förtränga sina sexuella impulser, i synnerhet de incestuösa och homosexuella önskningar som, såvitt man vet, uppträder hos alla barn. På så sätt segrar "realitetsprincipen" och "auktoritetsprincipen" över "lustprincipen" och behovet av att förstå och förnuftsmässigt kunna bejaka de principer som styr ens tillvaro. Barnet har alltså förvärvat de för klassamhällets fortbestånd nödvändiga egenskaperna.

För att den uppväxande pojken eller flickan inte, trots detta, skall "bryta sig lösa ur den kapitalistiska tvångs- (och arbets-) moralen samtidigt med den partiella frigörelsen från föräldrarna, sätts en ny attack in vid puberteten. Ungdomen förnekas rätten till ett sexualliv. Fortfarande får 15-16-åringar i skolan lära sig att de inte bör inleda sexuella förbindelser ty de äro icke mogna att taga ansvar för en familj! (samma läroböcker undviker sorgfälligt att säga ett knyst om preventivmedel). Och för, lyckligtvis många, ungdomar som sätter sig över dessa dumheter (sex är man mogen för när man känner behov av det) kvarstår en mängd problem, dels rent praktiska (svårigheten att få vara ostörda, risken för graviditet), dels sådana som skapas av den borgerliga ideologin. Både pojkar och flickor har uppfostrats till vissa schablonföreställningar om hur Män respektive Quinnor skall vara. Den kommersiella porren har vant dem (även flickorna) att se kvinnan som ett objekt, hennes kropp som en vara och sexualakten som en tekniskt fulländad uppvisning i akrobatik (där känslor är något ganska ovidkommande). Liksom arbetet är sexualiteten i det senkapitalistiska samhället alienerad. Sexualiteten exploateras i reklamen och "överallt presenteras sex som någonting att konsumera...Sexualitetens reifikation (förtingligande/min anm.) under den moderna kapitalismen är en väsentlig del i den allmänna reifikationsprocessen, i vilken människor förvandlas till objekt...varvid förhållandet länsas på allt mänskligt innehåll. Sexualfixering

¹⁰ Göra till sin, införliva

¹¹ Engels ord från 1884, "I familjen är han (fadern) borgare, hustrun representerar proletariatet", äger ju ännu större giltighet om vi byter ut "hustrun" mot "barnen".

och ständig jakt efter nya orgasmer är *inte* sexuell frihet...Sexuell frihet innefattar ett förverkligande av och förståelse för andras självbestämmande.”¹²

Hur viktiga den sexuella repressionen och kvinnoföraktet är för kapitalismen ser man speciellt tydligt i den borgerliga diktaturens mest renodlade form, fascismen.

Psykoanalysens utveckling – ett exempel

Mycket av ovanstående visades först av den österrikiske marxisten och psykoanalytikern Wilhelm Reich.¹³ Hans försök att sätta in psykoanalysens upptäckter i ett större socialt perspektiv medförde en brytning mellan honom och den psykoanalytiska skolan i övrigt, i ett läge då denna blev mer och mer accepterad av den borgerliga opinionen (med undantag för fascister och andra reaktionärer) parallellt med att den gav upp allt mer av sin samhällsfarlighet. Den vetenskapliga psykoanalysen har inte bara klart revolutionära implikationer, mycket i den är också oundgängligt för en marxistisk samhällsteori. Hur kunde då Freuds upptäckter som väckt en sådan berättigad fasa hos borgerskapet inte bara bli acceptabel för den härskande klassen utan t o m – främst i USA – smidas till ett vapen i det bestående samhällets tjänst, i första hand mot den växande kvinnorörelsen.¹⁴ Freud själv var aldrig någon samhällsomstörtare. För honom säger freudianerna, till skillnad från Reich, var den samhälleliga miljön något givet. Det enda som kunde förbättras var den enskilda människan. Han försökte bota människor inom ramen för det system som gjort dem sjuka.

Upptäckten att varje människa har bisexuella anlag och att barnets tidigaste sexuella känslor riktas mot föräldrarna, samt att dessa känslor undertrycks i familjen, ofta till pris av senare neuroser ledde inte freudianerna till att ifrågasätta familjesituationen, tvärtom ansåg de att den energi som människan förfogar över för de intellektuella och kulturella ändamålen just är sublimerad sexualdrift, dvs drift som förträngts och letts bort från sitt ursprungliga föremål och som därmed kan omvandlas och användas till ”högre ändamål”.¹⁵ (Därav dras också – i linje med Freuds allmänna misogyni¹⁶, att kvinnans ”underlägsenhet” på det intellektuella området beror på att hon har mindre sexualitet att förtränga! En något bisarr slutsats att dra för en av dem som gjort mest för att vederlägga den viktorianska uppfattningen att kvinnan inte har någon sexualdrift. ”Vad skulle, biologiskt sett, kunna vara mer tillfredsställande än att para samman subjektet och det tillfredsställande objektet (och vem är inte medveten om att Oidipus-komplexet är biologiskt menings löst) men att sätta en sådan teori i verket skulle vara detsamma som att ge upp kulturen (jag menar det kulturella minimum som till och med de australiska infödingarna besitter)”, säger freudianerna.¹⁷ Men tanken att de katastrofala konsekvenser som en sådan förening av subjektet och det åtrådda objektet får i dagens auktoritära samhälle kanske beror just på detta samhälle, inte på att subjektets önskan (i detta fall incest) skulle vara katastrofala i sig själv, alltid, överallt och under alla omständigheter.

¹² Brinton, *Politikens irrationalitet*

¹³ *Arbetarmakt* 2/73

¹⁴ Om en kvinnlig patient klagar för sin psykoanalytiker över att hon känner sig diskriminerad i fråga om arbete, utbildning etc beror inte detta på att hon faktiskt är diskriminerad utan på att hon lider av penisavund och vägrar acceptera sin naturliga roll som kvinna. Skulle patienten våga förneka detta förstärker det bara tesen. Hon förtränger det ju! För en feministisk analys av freudianismen se Shulamit Firestone, ”The dialectic of sex”. En ytligare beskrivning – som enbart tar upp psykoanalytikernas kvinnosyn – finns i Millets ”Sexualpolitiken”. För en vänligare beskrivning, se Mitchell, ”Womans estate”.

¹⁵ Tvärtom ger ett tillfredsställande sexualliv glädje, självförtroende och inre stabilitet. Det frigör alltså energi som kan användas för kulturell och annan (t. ex. politisk) aktivitet.

¹⁶ Kvinnohat

¹⁷ Mannoni, Freud: *The theory of the unconscious*, sid 178

Sex och socialism

Vi har sett att sexuellt förtryck och lustprincipens undertryckande är nödvändiga för klassamhällets bestånd, men kommer det att upphöra när klassamhället går under? Kan socialismen frigöra hela människan? Den inte bara kan, den måste. Måste, därför att sexuellt förtryck skapar individer som saknar det ”positiva självmedvetande” som Marx ansåg vara socialismens innebörd. I ett socialistiskt samhälle kontrollerar människorna själva, gemensamt sina livsbetingelser. (Här borde naturligtvis tas upp något om hur ett sådant samhälle skall kunna förverkligas, men detta är en artikel, inte en bok).

Där är kvinnan inte längre ekonomiskt beroende av mannen, inte heller barnet av föräldrarna. De vattentäta skott som kapitalismen satt mellan barn och vuxna luckras upp och försvinner i och med att barnen deltar i *hela* det samhälleliga livet. Barnets möjligheter är oändligt mycket rikare än vad kapitalismen kan ge utrymme för och hela barndomsmyten är en produkt av borgarklassen (barndomen var helt okänd fram till 1300-talet och har haft en form liknande den nuvarande i knappa fyra sekler, dvs under den borgerliga familjens tid).¹⁸ Den privategendom som är familjens grundval och orsak är avskaffad. Familjen saknar existensberättigande och som alla förlegade samhällsinstitutioner går den sin död till mötes, i en till synes förvirrad, och kanske plågsam process ur vilken utkristalliseras nya livsformer som står i samklang med det nya samhället och människans självutveckling.

Här finns ingen anledning att fördöma vad Freud kallar ”polymorf perversitet” (vilken betyder att all tillgivenhet mellan människor inbegriper sexuell attraktion). Så blir t ex incestbegreppet (eftersom jag var inne på det förut) meningslöst då barnets ekonomiska och ovillkorliga känslomässiga beroende av de två individer som råkar vara dess biologiska föräldrar upphör (i och med att kärnfamiljen ersätts med mer kollektiva livsformer). Om det nu är sant att alla emotionella relationer innehåller ett sexuellt element, varför då sätta upp artificiella gränser för mot vilka personer dessa sexuella känslor kan riktas, om detta minskar människans lyckomöjligheter? Det enda sexuella beteende som är förkastligt, från socialistisk synpunkt, är det som utsätter människor för plåga. I övrigt vet vi inte och kan inte veta vilka samlevnadsformer och vilka former av sexuell aktivitet som kommer att finnas, bara att det blir de som människorna finner ger mest lycka. Kanske kommer homosexualiteten, som Reich tror, att försvinna av sig själv, därför att den ger mindre tillfredsställelse än heterosexuella förbindelser, kanske kommer bisexualitet att visa sig vara mest givande. Detta har vi inte någon rätt att besluta över, lika lite som vi har rätt att betrakta olika former av sexuellt beteende från annan synpunkt än den sexualeskonomiska.

KFMLr och auktoriteten

Allt detta är problemställningar som KFMLr överhuvudtaget aldrig berör. Visserligen är det sant att familjen skall försvinna under kommunismen, för så står det ju i Manifestet, men samtidigt hyllar errarna kritiskt Stalins, Mao Tse-tungs och Enver Hoxhas lovsånger till familjen och äktenskapet (och avhållsamheten). Uppenbarligen skall familjen värnas och stärkas så mycket under socialismen att den i ett mycket, mycket avlägset kommunistiskt samhälle helt enkelt kommer att ha försvunnit, på samma sätt som Partiet och staten skall gradvis vittra bort genom att bli starkare och starkare, och på samma sätt som *Klasskampen* skärps när klasserna upphört att existera! Allt enligt den stalinistiska logiken. Auktoritetstron och hur uppdelningen mellan ledare och ledda skall kunna elimineras är inte något problem för KFMLr, därför att deras begrepp om proletär demokrati är att arbetarna skall få delta i besluten på lokal nivå – under Partiets ledning, naturligtvis – men inte ha den direkta och oinskränkta makten över hela samhället. Enligt den mao-stalinistiska fraseologin skall Partiet

¹⁸ Angående den borgerliga familjens uppkomst och ekonomiska funktion, se Engels, *Familjens, privategendomens och statens ursprung*.

föra ut besluten till massorna, diskutera med dem och få dem att inse sitt eget bästa. Men det är inte massorna som fattar besluten! Liksom i Albanien, Kina och Nordkorea kan man använda arbetarna för att hålla lägre administratörer och funktionärer under uppsikt. På så sätt fungerar systemet smidigare och, framförallt, missnöje från basen hindras från att rikta sig mot den högsta ledningen och det byråkratiska systemet som sådant (jämför företagsdemokrati o dyl).

Om själva ledarinstitutionen inte ifrågasätts kan man inte heller undvara den patriarkaliska familjen, där barnen får lära sig att vörda fadern – auktoriteten. (Är det en slump att KFMLr talar om ”lilla pappa Stalin”? Ordet ”lillefar” användes före revolutionen om tsaren, efteråt om Stalin.) Deras auktoritetstro tar sig uttryck i en mycket hierarkisk organisationsform och i ett nästan otroligt testuggande. Ingenting av ”klassikerna” (se nedan) ifrågasätts. (Trots att Stalin och Mao mycket ofta är helt oförenliga med Marx). Ett citat från KFMLr:s barndom kan stå som motto för hela deras sätt att tänka: ”Bo Gustafsson har läst klassikerna, han *vet* hur Marx, Engels, Lenin, Stalin och Mao Tse-tung ser på denna fråga och om Bo Gustafsson till äventyrs skulle ha varit tvivlande borde han ha rådfrågat klassikerna i stället för att lita till sitt eget förstånd.” (*Klasskampen* 4/70) Kommentarer överflödiga.

Dogmatismen och den auktoritära synen på socialismen kombineras med tvära kast mellan vulgärmaterialism och idealism. KFMLr har aldrig förstått dialektiken och då kan man inte heller förstå förhållandet mellan ett samhälles ekonomiska bas och dess ideologiska överbyggnad. I sina konkreta analyser kan stalinisterna aldrig förstå hur och när ideologin blir en materiell kraft. Detta visar sig t ex i errarnas kvinnopolitik.

Den paranoida skräcken för det ”avvikande” (även ifråga om åsikter). Kulten av den manliga styrkan (det är inte ofta man ser en kvinna på KFMLr:s affischer, men något som *aldrig* kan förekomma där är en arbetare som bär glasögon, det kanske också är ett nöje för den dekadenta överklassen?), hela batongmentaliteten och hallelujastämningen på deras möten blir förstaeliga i ljuset av denna ”stelbenta vacklan”, liksom den stalinistiska synen på socialistisk barnuppfostran som kommer fram i *Klasskampens* artikel. Han anser att skolorna skall ”fostra ungdomen i en sund anda med naturliga relationer mellan könen och ge dem höga ideal”!!

Detta kunde vilken reaktionär som helst ha skrivit under. Man frågar sig vad ”sund anda” och ”naturliga relationer” betyder. I Stalins Sovjet betydde de avhållsamhet. Men detta är inte det viktigaste. Skillnaden mellan borgerlig och socialistisk uppfostran kan inte reduceras till enbart skillnaden mellan de ideal som inpräntas. Att tro det, är som att tro att parlamentet kan bli ett organ för den proletära demokratin bara Det Kommunistiska Partiet har majoritet i det. Stalinister och reformister inser inte att man inte kan ”stoppa in” ett socialistiskt innehåll i en borgerlig form; form och innehåll kan aldrig mekaniskt skiljas från varandra.

Ett socialistiskt samhälle skall inte ”ge” ungdomen fixa och färdiga ideal, utan göra den kapabel att själv välja sig sådana. Vi marxister har så mycket tilltro till våra idéers riktighet att vi tror att barn och ungdomar som växer upp i ett socialistiskt samhälle och får en anti-auktoritär uppfostran kommer att, på ett förnuftsmässigt sätt, finna fram till ideal som gör dem till goda medborgare i detta samhälle. Och det socialistiska samhället kan inte heller byggas på något annat sätt, utan att gå under i självmotsägelse, i byråkratism och kontrarevolution.

Fia